

riided ümber, sest sa pead minuga wäljale minema!" — „Mis siis nüüd?" küsis naene. — „Mina olen jänekssega kihla wendanud ühe kuld-tukati ja ühe õlle pudeli peale, et ma tahan temaga wõitu joosta, ja sina pead ka seks aitama." — „Oh Jumal!" kisendas siili emand, „mu armas mees, kus su meel nüüd ommeti on? oled sa siis hoopis rummalaks läinud? Kust sa saad jänekssega wõitu joostud?" — „Naene, pea suu kinni!" ütles siili isand. See asi ju on minu teha. Ara tungi sa selle wahete, mis meesterahwa teha on. Nutu, wõta riided ümber ja tule minuga!" — Mis siili emand nüüd pidi tegema? Iga ju ta pidi sõna kuulma, et ta küs ei tahtnudki.

Seed kättes rääkis siil oma naesele: „Nüüd pane tähele, mis ma räägin. Waa, seal pikal põllul tahame teine teisega wõitu joosta. Jänes jookseb teises wäus, ja mina jälle teises, ja pealt-otsast hakkame peale. Sul ei ole muud teha,

fui et astud seie selle wau alama otsa, ja fui jänes jõuab oma wau otsa, siis hüa tema wasta: „Juba ma olen siin!"

Parajaste olid nemad sinna põllule jõudnud. Siil ju oli oma naese seatud paigale juhatanud, ja astus ise piki põldu ülesse. Juba jänes seisis seal ja küsis kobe: „Kas nüüd hakkame peale?" — „Hakkame küs!" wastas siil. Kumbki astus oma wäusse ja jänes luges: Üks! Ka-ks! Kolm! — ja tuule wurinal jooksis tema põllu teise otsale. Siil jooksis ka kahe kolm sammu, siis jäi ta rahuliste wau warjule. Kui nüüd jänes sai põllu alama otsale jõudnud, siis hüüdis siili emand tema wastu: „Juba ma olen siin!" — Jänes jäi kohkuma ja pani seda asja wäga imeks. Tema mõtles ka, et see ju pidi siili isand olema, kes seda tema wastu hüüdnud. Igamees teab ka küsialt, et siili emand näib otse samasugune fui siili isand olewa.

Jänes mõtles: „Ega sellega pole õige